

DISSABTE, 17 DE DESEMBRE DE 2016 – 19.00 h
Simfònics al Palau Sala de Concerts

Festival de valsos i danses

Sara Blanch, soprano
Arthur Post, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Polques, masurques, valsos i altres peces de Johann Strauss II, Josef Strauss, Franz von Suppé, Ottorino Respighi i Gioachino Rossini, Leroy Anderson, Jacques Offenbach, Albert Ketelbey, Zequinha de Abreu i Émile Waldteufel.

Comparteix la teva experiència del concert a Twitter amb l'etiqueta #valsos_osv a @osvalles

Orquestra **simfònica** del Vallès
SEGUEIX-NOS A:
www.osvalles.com

Més de **13.000** seguidors a Facebook
Més de **24.000** seguidors a Twitter

Patrocinadors principals de l'OSV

Patrocinadors de l'OSV L'OSV forma part Amb la col·laboració

Orquestra **simfònica** del Vallès

John Williams i els immortals del cinema

Concert extraordinari

DIJOURS, 1-DES-16
20.30 h

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

John Williams i els immortals del cinema

Salvador Vidal i Mercè Montalà, actors
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

I PART

PULP FICTION

Dick Dale (1937) *“Misirlou”* (arr. simfònics)

LA MISSIÓ

Ennio Morricone (1928) *“Gabriel’s Oboe”*

EL PATRIOTA

John Williams (1932)

PULP FICTION

Chuck Berry (1926)

“You never can tell, C’est la vie” (arr. simfònics)

COPYING BEETHOVEN

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

“Adagio Quartet” · “Oda a l’alegria” de la *Simfonia núm. 9*

JURASSIC PARK

John Williams

II PART

CHICAGO

John Kander (1927) *“Suite”*

EL CAÇADOR

Stanley Myers (1930-1993) *“Cavatina”*

INSTINT BÀSIC

Jerry Goldsmith (1929-2004)

LA LLISTA DE SCHINDLER

John Williams

LA GUERRA DE LES GALÀXIES

John Williams

“Tema de la princesa Leia”

“La Marxa Imperial o tema de Darth Vader”

“Tema de Yoda”

“Tema d’Star Wars”

Durada aprox. 90 minuts

Dediquem aquest concert a tots els amants de la música que tenen la seva pròpia banda sonora o que gaudeixen escoltant les bandes sonores de les pel·lícules que els han fet emocionar més profundament. Des de John Williams a Ennio Morricone, els Beethoven del segle XX, han pogut fer de la música un màgic entorn de la imatge en moviment i n’han desenvolupat l’immens potencial com a element emocional. Hi haurà tràvelings sobre paratges salvatges, veus destrossades per l’ofec de la culpa, dinosaures, camps de concentració amb un forat per a l’esperança, mafiosos i –no cal dir– molts petons! Una oportunitat per descobrir que el millor de l’art visual més celebrat del nostre temps és el que no es veu: la música i la veu. Per això el concert serà presentat per les veus de Salvador Vidal i Mercè Montalà, els actors de doblatge que han presat la seva veu a actors tan carismàtics com **John Travolta, Uma Thurman, Mel Gibson, Catherine Zeta-Jones, Jeremy Irons, Ed Harris, Michelle Pfeiffer, Sharon Stone, Michael Douglas o Liam Neeson** entre d’altres, que amplificaran l’efecte evocador de les músiques.

PULP FICTION (Quentin Tarantino, 1994) és una barreja delirant de film de gàngsters, comèdia negra i cultura pop. Però, com escriu Blake Goble, el que fa que les seves imatges se’ns quedin gravades al cervell «és la manera com Tarantino converteix cada escena en un brillant maridatge entre so i imatge». «Misirlou» parteix d’un tema grec de l’any 1927 que el músic de surf-rock Dick Dale va versionar l’any 1963, i «You never can tell (C’est la vie)» (1964) és del gran guitarrista i figura clau del rock’n’roll Chuck Berry.

LA MISSIÓ (*The mission*, Roland Joffé, 1986). A les profunditats de la selva sud-americana, el jesuïta Gabriel (Jeremy Irons) fa amistat amb els indis guaranis i funda la missió de San Carlos, des d’on, amb l’ajut del mercenari penedit Rodrigo de Mendoza (Robert de Niro), defensa els indis de l’esclavatge i de les ànsies colonitzadores dels espanyols i els portuguesos. La bellesa de les melodies

d’Ennio Morricone va contribuir, sens dubte, a l’èxit d’aquesta pel·lícula, premiada amb la Palma d’Or a Canes.

Roland Emmerich dirigeix **EL PATRIOTA** (*The patriot*, 2000), un drama que transcorre durant la guerra de la Independència nord-americana. Benjamin Martin (Mel Gibson) viu lliurat a conrear les seves terres i a pujar els set fills que té, fins que la guerra entra a casa seva i ell decideix prendre partit per defensar la seva família. John Williams, amb el seu classicisme postromàntic, recupera l’èpica per a la música cinematogràfica, per signar-ne la banda sonora.

En **COPYING BEETHOVEN** (2006), la realitzadora polonesa Agnieszka Holland retrata la vida de Ludwig van Beethoven (Ed Harris), que és vist a través dels ulls de la seva copista, la jove aspirant a compositora Anna Holtz (Diane Kruger). La banda sonora, lògicament, està integrada per obres de Beethoven, de les quals aquesta nit escoltarem el «Quartet de corda núm. 15, op. 132» i l’«Oda a l’alegria», un dels cims de la música de tots els temps.

JURASSIC PARK (1993). Steven Spielberg va escriure i dirigir aquesta colossal aventura de ciència-ficció, en què el multimilionari John Hammond aconsegueix fer realitat el somni de clonar dinosaures del juràssic i crear amb aquests éssers un parc temàtic en una illa remota. No preveu, però, l’instint de supervivència de la mare naturalesa ni la cobdícia humana... De nou, John Williams mostra el seu gran estil orquestral, hereu de l’era daurada de la música cinematogràfica.

Estimulant adaptació del musical de Broadway, **CHICAGO** (Rob Marshall, 2002) no tan sols va ser un excel·lent espectacle, sinó també un drama molt solvent i amb unes bones dosis d’humor. La partitura del film la signa molt encertadament John Kander. La seva música, com ja va demostrar a la mítica *Cabaret*, té una capacitat excepcional per capturar l’esperit d’un lloc i d’una època: Chicago, anys vint i trenta, llei seca, Al Capone, jazz!

EL CAÇADOR (*The deer hunter*, Michael Cimino, 1978) és un dur retrat dels efectes de la

guerra del Vietnam en la classe treballadora americana. Guanyadora de cinc Oscars, la cinta és inoblidable tant per les interpretacions dels protagonistes (Robert de Niro, Meryl Streep i Christopher Walken), com per la seva atmosfera, que transmet d’una manera meravellosa aquesta «Cavatina» del compositor britànic Stanley Myers.

INSTINT BÀSIC (*Basic instinct*, Paul Verhoeven, 1992) és un *thriller* que barreja sang i sexe d’una manera que encara era un tabú als Estats Units. Els evidents ecos que evocuen el mestre Hitchcock tenen un ressò desigual en aquest film, però un dels elements més reeixits d’aquest parentiu és el magnífic i hipnòtic tema central de la banda sonora, obra de Jerry Goldsmith.

LA LLISTA DE SCHINDLER (*Schindler’s list*, Steven Spielberg, 1993). Basada en fets reals, aquesta pel·lícula de Spielberg, guanyadora de set Oscars, entre els quals n’hi ha un a la banda sonora de John Williams, narra l’episodi protagonitzat durant la Segona Guerra Mundial per l’empresari Oskar Schindler i els obrers de la seva fàbrica, i el pla de l’empresari per salvar centenars de jueus dels camps d’extermini. Amb un clar protagonisme del violí i una reconeixible sonoritat hebrea, Williams va crear una partitura que assoleix alts nivells d’emoció.

LA GUERRA DE LES GALÀXIES (*Star Wars*, George Lucas, 1977). El film original del que ha acabat convertint-se en tot un fenomen de la cultura popular és, també, un clàssic del gènere de la ciència-ficció, que reuneix en una sola pel·lícula elements tan variats i clàssics com la lluita entre el Bé i el Mal, les històries de princeses i els combats aeris, tot enriquit amb el toc màgic de «la Força». Un projecte d’aquestes dimensions requeria una banda sonora d’un simfonisme poderós, i el compositor que es va fer càrrec del repte no va ser sinó John Williams.

Eva Muñoz és periodista, col·laboradora habitual de l’OSV.